

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2To/97/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1114010487
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľudmila Králiková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1114010487.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľudmily Králikovej a členov senátu JUDr. Kamila Ivánka a Mgr. Marcely Kosovej v trestnej veci obžalovanej D. J., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. b/ Tr. zákona, o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 3T/32/2014 zo dňa 04.06.2015, na verejnom zasadnutí konanom dňa 08. októbra 2015 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku sa odvolanie obžalovanej D. J., nar. XX.XX.XXXX z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 3T/32/2014 zo dňa 04.06.2015 bola obžalovaná D. J. uznaná vinnou z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. b/ Tr. zák., ktorého sa mala dopustiť na tom skutkovom základe, že

dňa 02.03.2013 o 14.28 hod. sa zdržiavala v B. na V. ulici v predajni T. Q., pričom obvinená sa na území mesta Bratislavy zdržiavala aj napriek tomu, že jej bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 1T/46/2012 zo dňa 25.06.2012, právoplatným dňa 10.08.2012 uložený trest zákazu pobytu na území mesta Bratislavy na dobu 2 rokov.

Za to bola odsúdená podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 37 písm. h/, § 38 ods. 2, ods. 4, § 41 ods. 1, § 42 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd obžalovanú pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr.zák. súd zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II zo dňa 29.07.2013 sp. zn. 0T/341/2013, právoplatného dňa 29.07.2013 a súčasne výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava I zo dňa 13.06.2014 sp. zn. 3T/3/2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 62 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. súd obžalovanej uložil trest zákazu pobytu na území Hlavného mesta Bratislava na dobu 3 rokov.

Proti tomuto rozsudku zahlásila po jeho vyhlásení odvolanie obžalovaná.

V písomných dôvodoch svojho odvolania uviedla, že súd nedostatočne vykonal v predmetnej veci dokazovanie a dospel tak k nesprávnym skutkovým zisteniam. Poukázala na to, že v trestnom rozkaze Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 3T/3/2014 bolo upustené od uloženia trestu, nepodala odpor, pretože by musela cestovať do B. a znášať aj trovy obhajoby. Vec považovala za skončenú, pričom uhradila

škodu spôsobenú skutkom. Ďalej poukázala aj na ostatné rozhodnutia trestných orgánov, v ktorých bolo trestné stíhanie zastavené. Predložila súdu potvrdenie od ošetrojúcej lekárky jej detí, z ktorého vyplýva, že v tom čase sa nemohla nachádzať v B., pretože bola na ošetrení s dieťaťom. Žiadala, aby súd opätovne vyhodnotil videozáznam z bezpečnostnej kamery, kde mala byť zachytená obžalovaná pri vychádzaní z obchodu, navrhla tiež v tomto smere ustanoviť znalca z odporu antropológie k presnej identifikácii osoby.

Záverom odvolania navrhla preto zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť na doplnenie dokazovania súdu prvého stupňa.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obžalovaná zotrvala na písomne podanom odvolaní.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zástupkyňa krajského prokurátora navrhla odvolanie obžalovanej zamietnuť ako nedôvodné.

Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd (§ 315 ods. 1 Tr. por.) primárne konštatoval prípustnosť odvolania (§ 306 ods. 1 Tr. por.) a tým absenciu dôvodov u nich na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por. V intenciách § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadal len za predpokladu, že by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku, pričom zistil, že odvolanie obžalovanej nie je dôvodné.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že povinnosťou odvolacieho súdu na základe revízneho princípu determinovaným uvedeným ustanovením je preskúmanie len tých výrokov, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie a preskúmanie správnosti postupu konania, ktoré predchádzalo týmto napadnutým výrokom rozsudku. Výnimku z uvedenej zásady a to, že odvolací súd musí prihliadnuť aj na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytykané, ale ktoré sú takej povahy, že by odôvodňovali (po právoplatnosti rozsudku) podanie mimoriadneho opravného prostriedku a to dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Na verejnom zasadnutí odvolací súd v rámci prieskumnej povinnosti zistil, že prvostupňový rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a všetky jeho výroky spolu s odôvodnením, sú v súlade s § 163 ods. 1 Tr. por. Krajský súd po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti napadnutých výrokov konštatoval, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je správne a zákonné.

Jednou zo základných zásad rekonštitúovaného trestného konania je zásada náležitého zistenia skutkového stavu veci upravená v § 2 ods. 10 Tr. por.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní potupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstarával súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 2 ods. 19 Tr. por. pri rozhodovaní na hlavnom pojednávaní smie súd prihliadnuť len na dôkazy, ktoré boli v tomto konaní vykonané, ak zákon neustanovuje inak.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd zamietne odvolanie, ak zistí, že toto nie je dôvodné.

Vo vzťahu k výroku o vine krajský súd konštatuje, že súd prvého stupňa v danej veci vykonal potrebné dokazovanie výsluchom obžalovanej, oboznámil listinné dôkazy vzťahujúce sa k predmetnému skutku, trestný spis Okresného súdu Bratislava I sp. zn., 1T/46/2012.

Obžalovaná D. J. pred súdom poprela spáchanie skutku, uviedla, že v tom čase bola s dcérou E. u ošetrojúcej lekárky a ku spáchaniu skutku, v ktorom bola uznaná vinnou trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 3T/3/2014, poukázala na chybné spravenú rekogníciu, pričom uviedla, že nepodala odpor, pretože bola psychicky na dne a tento považovala za vyslobodenie, pričom škodu zaplatila.

Prvostupňový súd sa správne vysporiadal aj s listinnými dôkazmi. Z potvrdenia MUDr. Danici Krnáčovej, ošetrojúcej lekárky detí obžalovanej, vyplýva, že v čase od 14.02.2013 do 05.03.2013 bola liečená V. J.. Z uvedeného nevyplýva, že by konkrétne v čase spáchania skutku mala byť obžalovaná z niektorým svojim dieťaťom u tejto praktickej lekárky.

Je zrejmé, že obžalovaná sa aj v minulosti dostala do rozporu so zákonom pre prečin krádeže, pričom v niektorých prípadoch došlo k zastaveniu trestného stíhania, prípadne bol skutok prekvalifikovaný na priestupok.

Je potrebné uviesť, že k naplneniu skutkových znakov prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 Tr. zák. sa vyžaduje predchádzajúce právoplatné rozhodnutie, či už súdu alebo iného orgánu verejnej moci. V danom prípade obžalovaná bola právoplatne odsúdená trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 1T/46/2012 zo dňa 25.06.2012, právoplatného dňa 10.08.2012 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák., kedy došlo k upusteniu od uloženia súhrnného trestu a to s poukazom na trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 0T/341/2013 zo dňa 29.07.2013, právoplatného dňa 29.07.2013, kedy jej bol okrem iného uložený aj zákaz pobytu v Bratislave na dobu 2 rokov. V súvislosti s predmetnou právnou kvalifikáciou je potrebné uviesť, že obžalovaná porušila zákaz pobytu na území Bratislavy v trvaní 2 rokov, ktorý trest okrem iného jej bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 1T/46/2012 zo dňa 25.06.2012, právoplatného dňa 10.08.2012. Z uvedeného vyplýva, že z tohto trestného rozkazu mala uložený prvý zákaz pobytu na území Bratislavy a to v čase od 10.08.2012 do 10.08.2014. V rámci plynutia tohto súdom právoplatne uloženého zákazu pobytu na území Bratislavy sa obžalovaná dopustila prečinu krádeže dňa 02.03.2013 (trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 3T/3/2014 zo dňa 13.06.2014) v jednočinnom súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. (predmetný prejednávany skutok). Orgány činné v trestnom konaní nekonali v danej veci v spoločnom konaní a preto jej konanie spočívajúce v právnej kvalifikácii krádeže v predajni T. Q. na V. ulici v B. zo dňa 02.03.2013 bolo samostatným trestným konaním a následne bola potom podaná obžaloba na prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. b/Tr. zák.

Odvolací súd po preskúmaní dôkaznej situácie a listinných dôkazov práve s poukazom na uznanie viny v trestnom rozkaze Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 3T/3/2014 konštatoval následne vinu tak, ako ju skonkretizoval súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku. Vzhľadom k právoplatne uznannej vine pri skutku právne kvalifikovanej ako krádež je nutné potom aj s poukazom na uložený zákaz pobytu na území Bratislavy vyvodit' u obžalovanej aj spáchanie prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia.

Vo vzťahu k výroku o treste súd prvého stupňa uložil obžalovanej trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov s poukazom na ustanovenie § 37 písm. h/ Tr. zák. Ide o trest na samej dolnej hranici upravenej trestnej sadzby rozpätím 8 mesiacov až 2 roky. Po preskúmaní predmetného výroku odvolací súd s poukazom na § 34 ods. 1 Tr. zák. konštatuje, že trest uložený súdom je správny a zákonný, zodpovedá stavu veci. V osobe obžalovanej sa jedná s poukazom na odpis registra trestov o páchatelku, ktorá sa dopúšťa majetkovej trestnej činnosti a zároveň nerešpektuje nariadenia uložené jej súdom. Keďže jej bol uložený trest súhrnný a boli zrušené trestné rozkazy Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 3T/3/2014 (upustenie od potrestania) a Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 0Tp/341/2013 (uložený trest odňatia slobody podmienene v trvaní 10 mesiacov so skúšobnou dobou do 29.01.2015) bolo potrebné ukladať trest represívny práve s poukazom na tú skutočnosť, že sa predmetného skutku dopustila v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 1T/46/2012 zo dňa 25.06.2012, právoplatného dňa 10.08.2012 (skúšobná doba od 10.08.2012 do 10.08.2014).

Zaradenie obžalovanej pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona zodpovedá zákonu, nakoľko obžalovaná nebola v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný delikt.

K dôvodom odvolania obžalovanej je potrebné uviesť, že súd neakceptoval návrh obžalovanej na vrátenie vecí súdu prvého stupňa za účelom pribatia znalca z odboru antropológie k preskúmaniu videozáznamu nachádzajúceho sa v trestnom spise Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 3T/3/2014. Predmetná trestná vec je právoplatne skončená, uvedený záznam, ktorý sa nachádza v trestnom spise, bol senátom odvolacieho súdu prehraný, súd z neho vychádzal i pri uznaní viny v predchádzajúcom konaní a následne je potom použitý ako dôkaz i v tomto konaní bez potreby riešenia identifikácii osoby obžalovanej znalcom.

Nakoľko odvolací súd nezistil žiadne pochybenie v napadnutom rozsudku, v zmysle § 319 Tr. poriadku odvolanie obžalovanej zamietol ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.